

Gunnar Thoroddsen

Bjarni Benediktsson – Stjórnámál – Gunnar Thoroddsen – Bréf – 1936

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnámálamaðurinn
Askja 2-5, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Skjala 17. maí '36.

Berlin, Karlstr. 18^{III}

21. mars 1936.

Kæri vinur!

Í gær barst mér hin hömulega fregn um hið sviplega fráfall konu þinnar. É vil senda þér minar einlægustu samúðarkveðjur við þenna sorglega atburð og þungbara missi.

É þakka þér þitt frá í desember, sem ég nú loks sé söma minn í að svara. Ástæður til þessa dráttar eru bæði það, að ég hef mörgum að skriða, og þjáist auk þess af tímum almenna, hvímlaða og króniska sjúkdómi sem kallaður er bréflati.

Af mínum höfum er fát nýtt að fella. Ég dvelst enn í Berlin og mun verða hér fram í miðjan apríl. Þá fer ég til Lundúna og verð þar í nokkra mánuði. Þeim hef ég hugsað mér að koma í sumar seinni partinn. Eitthvað gæti þetta breytst, ef kosningar yrðu í sumar, en til þess eru víst litlar líkur.

Námi mínu hef ég hagsað með svipudum hatti og áður, umið ýmist á söfnum eða heima, lesið einkum refsirétt, bæði almennk og specielt. Hef ég miðað starf mitt að talverðu

leyfi við það, að ég taki við kennslu í lagadeildinni, og bið mig undir það sérstaklega. Énnig hef ég mikild umid að því að safna efni til rits um arumeiðingar, og hef skrifað fyrstu uppköst að nokkrum köflum þess. Rit þessu get ég auðvitað ekki lokið fyrir en ég er kominn heim, því að þar eru ymis óhjákvæmileg gögn og heilmildir, sem ekki er umt að fá hér ytra. Prof. Ol. Lárusson skrifaði mér í haust, að gott væri að hafa í höndum frá mér einhverskonar Habilitationschrift. Ég hafði hugsað mér að senda ykkur einhverja kafla úr ritinu, sem ég hefði tilbúna. Nú vil ég spyrja þig, hvort þú telur nú vera þörf á slíku, og þá hvenær þið þyrftuð að fá það í höndur. Ég sé, að talvert mikill tími myndi fara hía mér í nauðynlegar breinskriftir o. þ. h., sem ég hefði ella látið bíða. En ef þið teljið nauðyn á slíku, mun ég auðvitað senda ykkur eitthvað.

Þá kem ég að því hvort prófessorsembættið verður auglýst laust til umsóknar eða ekki, og þá hvenær, ef það yrði auglýst. Hefur annars nokkuð nýtt gerst í málinu eða hófurnar breytst? —

Hér stendur nú „Könnunabaráttan“ sem

hest, stórfundis dags daglega, þar sem höfuð-
 þávarnir tala, auglýsingar á götum úti um
 allar þær dæmdir og þau óvirdjaframbegu
 afrek sem der Führer hafi framkvæmt inn-
 land og út á við, og ef maður fer í bíó verður
 maður að gjöra svo vel að horfa og hlusta á
 aðföndunarmyndir hálfu lengi en venjulega. Nú
 eru allar lýðingar sviftir kóngingarrétti, og má
 þú bíast við, að Hitler fái hlutfallslega herra
 alhvöðamagn nú en síðast. —

Í koncert í Philharmonie síðastl. ^{sunnu}
 dag voru leikin þrjú verk eftir Jón Seip, og
 fengu þau fremur góða dóma í blöðunum.
 Næsta fimmtudag efnir Þórarinn Jónsson til
 hljómléka, einöngu með hans eigin verkum,
 svo að íslensk tónlist er talvert repres-
 ententur hér um þessar mundir. Eðsk er von
 þingad á ljóðbrandi nokkrum Jónssyni, prófsor
 af kóngsins náð og doktor af eigin náð, og
 mun vera á vegum Félamannaskiptofunnar
 til að kynna landið. —

Vertu svo kært kvæddur og berdu kvæðu
 til kunningjanna.

Þinn einlægur

Guðmar Thorodden.

Berlin, Karlsk. 18^{III},

11. nóv. 1935.

Skrifla 1. des. '35

Kæri vinur!

Tarar þakkið fyrir bréf þitt frá 5. sept., og endagrar
hamingjuóskir til ykkar hjónanna.

Ég fékk snemma í október bréf frá prófessor Ólafi
Lárusyni, þar sem hann skipti mér frá ástandi og hófum
um prófessorsembættið í lagadeild, sem nú er laust. Mér
kom þetta auðvitað nokkuð á óvart, þótt ég hinsvegar
hafi allt af heft gunn um, að stjórinn yrði þess
til að veita mér þetta starf. Próf. Ólafur sagði, að
mikill styrkur væri að því, þegar til kæmi, að hafa í
höndum frá mér einhverjar „Habilitationsschrift“, og mun
ég semja eitthvað slíkt í vetur. Ég vil nú biðja þig að
skrifa mér bráðlega um þetta mál, og er þá einhver þrumur
sem mig langar til að vita: 1. hvort þú telur það óhæppu-
lega ákvörðun ríkisstjórnarinnar að skipa Tólfur í embætti,
af hinu völdu við völd á þeim tíma, 2. hvort þú telur,
að samkeppni um embættið myndi koma til greina og
3. hvernig á því stendur, að Tólfur er valinn, en ekki
einhver úr stjórnsflokkinum; ég heyrði einstund tíma að
hann hefði komið til orða sem dómari í hærstærð, eiga
þetta e. l. v. að vera sárabatur?

Auðvitað þarf ég ekki að taka það fram, að mér leikur
hugur á þessu starfi, enda með það fyrir augum, að ég
sigldi til framhaldsnáms.

Af mér er allt svipað að þetta og áður, vinnu hér mest.

á söfnum eða heima. Í dag var ég innrættur í háskólann og mun eitthvað sækja þar fyrirlestra og afingar. Hér er fremur fátítt Íslendinga, en öðru hvoru stöðast hringað landar, sem eru á fudalagi. Þóður Bjarnason kom hringað með fríðu forneyti fyrir viku, en stóð aðins við í einu dag. Erlingur Pálsson var hég nokkurn tíma í leri hjá löguhlum og Gunnar Gunnarsson skáld kemur hringað næstu daga og flytur fyrirlestra. Eru þetta helstu stórmenni af íslensku kyni, sem heitir Berlin með heimsoða sinni. 1. des. er í ráði, að við komum saman til fagnatar í tilefni af fullveldisdeginum.

Ég fe öll blót send að heiman og þingskjól, og fylgist þvi þarilega með. Þið virðist standa í stöðu út af kollega þinum í atvinnuleysingjaneftinni Gunnari Magnúss (yfir?)kennara. Mikil tíðindi þótti mér það, sem ég sé síðasta hl. Mgl. æv í hef fengið, að Sjálfstjórnunum hefja slíkt samvinnu við stjórvalið í utarríkismálanefnd. Ég þóð þv að vita hvernig þvi lýtur.

Skilatu svo karri kvæðu til konu þinnar. Ég hl vilt, að hún hafi numid til hlítar leyndardóna elda-mennskunnar í Sórey og matreiði handa þev af mestu list. Sælir eru þeir, sem quð þevur góða konu og góðan mat.

Með bectu kvæðum til þín og kunningjanna.
Þinn einlægur
Gunnar Thoroedden.

Skvifa 5/9. 1935

Berlin, Karlestr. 18^{III}, 9. ág. 1935.

Kæri vinur!

Fyrir þrem vikum kom ég tilgát til Berlínar eftir sexra þrjú mánaða dval í Danmörku. Mér féll yfirleitt vel vistin í Kaupmannahöfn og hafði mikil gagn af þeirri vinnu. Lengst af varam ég í konunglega bókasafninu, þar er einn og þú veist afbragð lestraralur og mikill bókaferdi. Meðingalltím þótti mér sé, hve nýjar bækur koma þengd samt, undanleku-ingarleikið getið d.d. ekki fengið þar danskar bækur útgáfrar 1935, '34 og '33, og jafnvel '32. Einuig getk ég nokkuð í veltinu, hlustaði m.a. á hit nýg umbalada Lembachomal fyrir kviddóm Kaupmanna-hafnar, þar sem þeir letnar voru ákærðis

Fyrir fósturdrápa og gálauslegt manndrápa.
Þá skodast ég einnig nokkur fangelsi, það
í Kph. sjálfri og nágrenni.

É komst fljólega í kynni við prófessor
Oluf Krabbe, sem ~~hér~~ kennir refsirétt
við Hafnarháskóla, og var hann mér
hjálpelgur mjög á ýmsa lund. M.a.
útvegadi hann mér aðgang að juríðísk
laboratorium í Háskólanum og er þar ágæt
bókasafn og góður lestarasalur.

Hér í Berlin held ég mig mest á
Universitátsbibliothek enu sem komid er.
Hér er og ágæt kriminalistisches Seminar.
Þar er forstöðumadur prófessor Kohlbrannsch,
sem er ritgjafi hins kunnra tímarits
Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissen-
schaft. Prof. Krabbe gaf mér meðmal: til
hans og þu ég þungad næstu daga.

Yfirleit er ég ánægður með það sem

af er utanlandsdval minni, og þel mig þegar þafa heft mikið gagn af.

Um fyrirhvarir minar á næstunni er það að segja, að ég mun dveljast hér í Berlín í vetur og mun ekki koma hit þings í haust. Þó er ég lík námi, hef ég hug á að vera nokkra hrið í Frakklandi og Englandi.

Hér í Þýskalandi er nú í fullum gangi undirbúningur nýrra refsilaga í national-sozialistiskum anda. Mun þar kenna margra og miðfna graca og silt af hverju koma okkur spánskt fyrir sjónir. Nú á að draga störm úr þeirri verna einstaklinganna gegn ríkisveldinu og geðþöta valdshafanna, sem tengist hefur fyrir langa og harða baráttu í flestum löndum. Reglan: nalla þona sine lege er þýminn í augum nazistanna og veldur

Stríkuð útl.

Þú gjörir ráð fyrir að lítið verði á Háskólaþinglesturum hér að gæta, m. a. vegna þess að þeir eru eflaust alltaf móhæðir af hinum þröngsýna national-socialistiska anda, þar sem Adolf Hitler er „die Rechts-idee“ eins og áhrifamikill þýskur lögsögðingur sagði hér í ræðu um daginn. En af bóka-söfnum er hægt að læra óendanlega mikið og þar mun í fyrst og fremst leita þekkingarmenn. —

Þú hefur staddið í sköngu þar sem er val borgarstjórnans í Reykjavík. Með þessu birtu um það mál í *Alþýðu* bláddinu, en einstvermveginn er það nú þannig með það blátt, að maður veitir að ganga útl frá, að það sem lýgi, sem í þvi stendur, nema annað sammið. Þú fretti að Pétur Stald. hefd. verið líl-

nefndur sem borgarsjórnari af ykkar hálf,
 en að Jakob væri óveigjanlegur með sjálfum
 sér. Þorandi hefur í þessu votal. Þetta
 er mesta vandasta og leiðindamál. É er
 hressi á Jakobi að leggja svo mikla áherslu
 á þetta, honum hefur átt að vera angföst,
~~þ~~ hvílkis andstöða það myndi meta,
 og nú veitum óveigurinn þvi minni og
 sárai þvi hann far sem hann sótti
 málið svo fast.

Mér leikur hugur á að vita hver
 það hefur verið hestariðhardómurinn.
 Mest viddist talast um Þóð Eyjólfsson.
 Meðan ég var heima var það borið til
 þessa og sagt að hann viddi það ekki, en
 nú segir orðrómurinn, að hann mundi
 semilýga þangað fara. Mér þakki vent um
 að þú skrifar mér um þarfurnar í
 þessu máli, og ef ákveðið er að þóðinn

verði hestarettardómari, hvernig þið hafið
þá hugsað ykkur að ráðstafa núverandi
embætti hans. —

É vonast eftir bréfi frá þér
við fyrsta tækiferi, með sam mestum
fréttum. Mér hefur hjátt Pétur bróðir
þinn að þú seil mest: vikingur
í brifaskriftum og vanti í þess að
njóta góðs af.

É bið þig að skila kvæðju til
Ólafs Lárussonar.

Með bestu kvæðjum
þinnu einl.

Þunmar Thorodsen.